

dien af hendes aktier stærkt reduceret på grund af den særlige indkomstskat. Ved beregningen af den særlige indkomstskat tages der ikke hensyn til inflationen, som i typiske tilfælde vil have udhulet værdien af aktiebesiddelsen meget.

Men fru Carlsen kan dog klare sig. Hun må blot indstille sig på at realisere sin formue og omsætte den til forbrug. Så kan hun glæde sig over, at den ikke er båndlagt.

Familien Ditlevsen

Familien Ditlevsen har større problemer. For den kan ingen nem løsning anvises. Dens formue består jo delvis af usælgelige aktier. Aktierne kan altså ikke falbydes noget steds, således at familien Ditlevsen kunne løse deres økonomiske problemer ved at bruge af formuen. Formuen er værdiløs. Den åbner ingen mulighed for omsætning til forbrug. Kun i én henseende har formuen en værdi. Den kan bruges som grundlag for udskrivning af formueskat. Med den virkning, at familien Ditlevsens privatforbrug halveres. Det var ikke særligt stort i forvejen.

Måske foreslår fru Ditlevsen sin mand, at hun vil forære alle aktierne væk til fonden til Kræftens Bekæmpelse. Så er de ude af problemerne én gang for alle. Tror hun. Hvis hun forærer aktierne væk, anses de for solgt til skattekursen, og hun har arvet dem til en meget lavere kurs. »Avancen« er særlig indkomstskaetpligtig med 50 pct., som hun skal betale, uanset at hun ikke har fået noget vederlag for aktierne. De bliver foræret væk til velgørende formål. Så må hr. Ditlevsen prøve at få en aftale i stand med skattevæsenet om afdragsvis betaling af skattebyrden, som andrager over en halv mill. kr. Det er svært for ham at fremsætte et seriøst tilbud, fordi skattemyndighederne godt ved, at hun kun brutto har 145.000 kr. i indkomst, som skal danne grundlag for familiens forbrug, normal skat og afdragsordning.

Måske kan han aftale en afdragsordning, således at afdraget udgør den sparede formueskat (sic).

Man skulle egentlig mene, at tanken bag formuebeskatning var, at de besiddende skulle betale formueskat. At de ubesiddende ikke skulle betale formueskat.

Og at de besiddende skulle kunne kaste deres formue fra sig og leve et muntert, jævnt og virksomt liv på jorden uden formue og formueskat.

Men ægteparret Ditlevsen har ikke den mulighed. De kan beholde aktierne og betale formueskatten og prøve at finde ud af, hvorledes tilværelsen er på eksistensminimum. Eller også kan de

forære aktierne væk, men betale alligevel. Nu blot særlig indkomstskat i stedet for formueskat. Formuen har aldrig givet dem nogen glæde i form af forbrugsmulighed.

Mere om Brandts løsning

Men tilbage til fabrikant Brandt. Er der nogen råd til Brandt?

Hans skat stiger fra 100.000 kr. til 600–700.000 kr., mens hans indkomst kun var 140.000 kr.

Større løn og udbytte?

Den første tanke, der vil melde sig, ikke hos Brandt, der kender sin virksomhed, men hos kritikere af dette skrift, er, at han »jo bare« kan deklarere noget udbytte i sit selskab og få en større gage. Vi ved jo, at han skal bruge 600–700.000 kr. for at leve nøjagtig samme tilværelse som før.

Brandt ønsker ikke større gage. Han lever beskeden og klarer sig fortræffelig for sine 140.000 kr. Vigtigere er det jo imidlertid, at hans virksomhed er følsom. Det overskud, der indtjenes i virksomheden og som er på noget under 1 mill. kr., skal stedse reinvesteres i virksomheden, for at den kan holdes i live. Brandt ved, at det ville være voldtægt mod virksomheden, hvis han som løn eller udbytte næsten modtog virksomhedens samlede overskud.

Kritikere af dette skrift ville formodentlig have mindre respekt for dette argument. Enhver ved jo, at en mand, der driver virksomhed i selskabsform lever under en paraply af fiduser. Desuden er der langt fra metalstøv og drejebænke til Christiansborg. Kritikere af dette skrift ved måske ikke så meget om erhvervsliv som Brandt.

Lad os antage, at kritikere af dette skrift – disse må jo bl. a. findes blandt forligspartiernes folketingsmedlemmer – får ret i deres ønske (krav) om, at Brandt trækker penge ud af virksomheden i form af løn og udbytte. Hans løn hæves måske med 500.000 kr., og han modtager 100.000 kr. i udbytte. Udbyttebegrænsningsloven sætter jo grænser for, hvor meget der kan deklareres i udbytte. Den dag, man stemte for loven om forhøjelse af formueskatter, var der ikke tid til at tænke på udbyttebegrænsningsloven. Altså må restbeløbet udbetales som gage til Brandt.

Nu må det formenes, at ligningsmyndighederne i Brandts kommune, som kender Brandt som mangeårig skatteyder i kommunen, er veiuddannede. De vil – med rette – finde det ejendommeligt, at Brandt i sin livsaften pludselig hæver en løn på en halv mill. Hvis man modtager løn fra et aktiesel-